

Αύριο είναι η παγκόσμια ημέρα των μουσείων

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Παγκόσμια μέρα του μουσείου η αυριανή και πλήθος κόσμου από το πρωί θα συρρεύσει σε μουσεία και αρχαιολογικούς τόπους. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχουν μέρες αφιερωμένες σε γεγονότα και καταστάσεις, που έχουν στιγματίσει, πόσο μάλλον είναι η ιστορία της ανθρωπότητας. Όλα αυτά, μπορεί να τα αναζητήσει κανείς μέσα σε ένα μουσείο.

Αυτό συμβαίνει, διότι πολιτισμός είναι σύνολο επιτευγμάτων υλικών και πνευματικών που στοχεύουν στη βελτίωση της ζωής του ανθρώπου. Μέρος του πολιτισμού αποτελούν και τα μουσεία, που διαφυλάσσουν έργα ανεκτίμητης αξίας. Έργα και καινοτομίες της τότε εποχής, που συντέλεσαν στην ανάπτυξη της ανθρωπότητας.

Λόγοι ύπαρξης της ημέρας

Δυστυχώς, οι σχέσεις των νέων και ιδιαίτερα του νεοέλληνα με τα μνημεία του δεν είναι και οι καλύτερες. Ναι μεν, υπερηφανεύεται γι' αυτά όπως και ολόκληρο τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό, τα επισκέπτεται σαν τουρίστας, αλλά δεν έχει ουσιαστική ψυχική επαφή. Αντιθέτως, τα εκμεταλλεύεται με τον χειρότερο δυνατό τρόπο, δεν τα προστατεύει και συχνά τα καταστρέφει κιόλας.

Με την επαφή του σε χώρους πολιτισμού και παράδοσης, αγαπά τον ίδιο του τον

τόπο, τον πολιτισμό του, τους προγόνους και κυρίως τον ίδιο του τον εαυτό. Ερχόμενος σε επαφή μ' αυτά, αντιλαμβάνεται τη σπουδαιότητα αυτών και τα αγκαλιάζει. Προσπαθεί να τα προβάλλει θετικά, τα σέβεται και επιδιώκει την αξιοποίηση και συντήρησή τους. Λέει όχι στην εμπορευματοποίηση, εκφυλισμό και καταστροφή αυτών.

Πέραν των παραπάνω, οι νέοι βελτιώνονται και ατομικά, ως προσωπικότητες. Τους δίνεται πνευματική τροφή και το έναυσμα για πνευματικές αναζητήσεις. Έτσι, διανοίγεται ο νους του ατόμου, πλαταίνουν οι γνωστικοί του ορίζοντες και πετυχαίνει πλατιά μόρφωση, ολόπλευρη. Γίνεται ώριμος και υπεύθυνος. Δημιουργικός, γιατί ως γνωστόν, η γνώση είναι δύναμη, μια δύναμη που κάνει ευκολότερη την αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής του ανθρώπου. Αποκτά πνευματική ελευθερία, κι ως εκ τούτου καταπολεμά τον πνευματικό σκοταδισμό, την άγνοια και την αμάθεια.

Όσα βλέπει ένα άτομο μέσα σε έναν τέτοιο τόπο, τον διδάσκουν και τον παραδειγματίζουν. Του μεταλαμπαδεύουν αξίες διαχρονικές, τον φέρνουν σε επαφή με τις ρίζες του, του καλλιεργούν το αίσθημα της φιλοπατρίας και συνάμα αναγνωρίζει το πολύτιμο έργο και των άλλων λαών. Τον ενώνει με τους άλλους λαούς και γεφυρώνει το οποιοδήποτε χάσμα. Εξαφανίζει μονομιάς το μίσος που μπορεί να υπάρχει.

Εν κατακλείδι...

Ημέρες σαν την αυριανή πρέπει να μας γίνουν οδηγός για το μέλλον. Στην προκειμένη περίπτωση, ο πνευματικός πολιτισμός, γιατί ουσιαστικά σ' αυτόν αναφερόμαστε, είναι στην ουσία ένας πολύ απαιτητικός αγώνας. Ένας αγώνας που αξίζει να γίνει, για να φτιάξουμε ένα καλύτερο αύριο. Ένα αύριο που θα συνταιριάζει αρμονικά τα καλά του παρελθόντος με το μέλλον. Ένα αύριο, χτισμένο σε αξίες, ιδανικά, παράδοση σε συνδυασμό με τις καινοτομίες του μέλλοντος! Οι υγιείς σκεπτόμενοι νέοι κι όχι μόνο, αυτό το μέλλον θέλουνε. Όχι ένα μέλλον μαύρο, που θα έχει καταλυθεί κάθε αξία στο βωμό του εύκολου χρήματος και της αυτοπροβολής. Όχι ένα μέλλον, στο οποίο θα πορευτεί χωρίς την ιστορία του παραβλέποντας την ιστορία του παρελθόντος.

Στα παραπάνω, έχουν σοφά διατυπωθεί η ρήση: <<Λαός που δεν γνωρίζει το παρελθόν του δεν μπορεί να οικοδομήσει το μέλλον του>>. Όπως, και το εξής: <<Λαοί οι οποίοι δεν θυμούνται την ιστορία τους, είναι υποχρεωμένοι να την ξαναζήσουν>>...

Ευστράτιος Δ. Κοκκινέλλης

Φοιτητής Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών, Τμήμα Φιλολογίας